

**Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare,
a Sfintei Cuvioasei Maria Egipteanca,
Înainteprăznuirea Dumnezeieștii Bunevestiri**

Când Eu vin cuvânt pe pământ ca să Mă așez cu el în cartea Mea cea de azi Îmi iau cu Mine suitele cerești cu care Mă port între cer și pământ și-Mi scriu cuvântul și pe pământ și în cer și Mă împart cu el, cu lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o lucrez, și iată, în sărbători sfinte și în duminici am lucrare de cuvânt peste pământ, o, că multe sunt de lucrat și de scris jos și sus, și am lucrători de sus și de jos și nu stă Dumnezeu din lucrarea Sa scrisă și împlinită tot timpul, de la ziua întâi a facerii văzutei și nevăzutei și până la veacul veșniciei, până atunci Eu tot grăiesc și tot scriu, și toate sunt așezate ca în film în locașurile cerești pentru veșnicie, și iată, lucrez în vremea aceasta lucrarea cea de la capătul lucrului Meu văzut, și am o mânășă de popor ascultător și Mă sprijin pe el cu venirea Mea cuvânt pe pământ, așa cum în toate vremile Mi-am pregătit să am la cine să trag pe pământ când vin să-Mi fac între oameni lucrarea.

O, nu numai omul lucrează. Eu, Domnul, lucrez mult de tot, chiar și pe cele pe care omul le lucrează spre bine sau spre rău, după cum se întâmplă să-și adune el plata prin fapte, căci Eu văd înainte de vederea omului și le așez pe toate după cum e viața lui cu Dumnezeu sau fără Dumnezeu, și iată pe pământ lucrare multă fără Dumnezeu din partea omului stăpânit de duhul trufiei, duhul care l-a despărțit pe om de Dumnezeu în rai, căci omul care nu-L iubește pe Dumnezeu este trufaș și nu iubește, căci cum s-ar putea să iubească omul trufaș?

O, nu știu oamenii de pe pământ de ce nu-L iubesc pe Dumnezeu, de ce nu se apleacă, de ce nu-I dau dreptul lui Dumnezeu să lucreze prin ei și din ei după voia Sa cea de sus.

O, pace ție de la Domnul Dumnezeul tău, țara Mea cea de azi, România Mea cea de la începutul facerii și cea de azi! Mi-e tare drag locul tău de pe pământ. Ești pământul pe care am stat cu picioarele și am luat tină din trupul tău și am făcut trupul omului și am suflat apoi peste el duh de viață și a fost omul apoi ființă vie ca și Dumnezeu, o, și s-a purtat omul apoi cu Mine ca și cum nu l-aș fi făcut Eu ca să fie el, și s-a umplut de trufie când s-a văzut cum și cât este, și de atunci și până azi s-a iubit pe sine omul și nu l-a iubit pe Dumnezeu, pe Făcătorul său, de la Care el a luat ființă, și de aceea am spus Eu acum două mii de ani când am venit și am stat iarăși pe pământ și am spus la tot omul care voiește să Mă urmeze de aproape, i-am spus: Cel ce voiește să vină după Mine și să-Mi urmeze, acela să se lepede de sine și să-și ia crucea și să meargă pe urma Mea lăsând tot ce el a avut și câștigând pe Dumnezeu de partea sa.

O, țara Mea de azi, cuvântul Meu izvorăște din tine peste pământ ca la facerea lumii. Lucrarea omului nou, după chipul și asemănarea Mea, aceasta am de lucrat în zilele acestea prin cuvântul Meu așezat de gura Mea pe vatra ta, pe masa ta. Te iubesc cu mare iubire și aș vrea să Mă bucur în tine așa cum M-am bucurat când am zidit cerul și pământul și omul apoi, omul lucrat de Dumnezeu din trupul tău și din Duhul Meu.

O, ce taină mare! N-are cine paște această pășune căzută din cer ca mana care venea spre Israel când l-am scos din lume ca să fie apoi așezat pe pământul binecuvântat. Mă adun cu oștirile cerești deasupra ta și te cuprind în Duhul Meu și în grăirea Mea de peste tine și-ți dau din cer ca să te înveți de unde să-ți alegi hrana ca să faci miere și să fie de folos truda ta cu Dumnezeu. Am peste tine pe străbunii tăi sfinți, care-ți veghează trupul și duhul, o, și am deasupra ta pe mama Mea Fecioara de ocrotire ție și Mie ca să-Mi păzesc ce este al Meu, să-Mi cresc în tine o mânășă de popor îmbrăcat în darul și harul credinței venirii Mele cuvânt

pe pământ acum, la sfârșit de timp, iar el să Mă împartă de la margini la margini cu vestea venirii Mele iarăși de la Tatăl ca să-Mi pregătesc arătarea și biruința, precum este scris să se împlinească în toată întregirea ei lucrarea Mea cea de la Tatăl, căci Tatăl Meu a trimis încă de la facere și până azi slugile Sale peste pământ ca să-l întoarcă pe om, după ce omul a pus stăpânire pe pământ și pe cer, iar omul cel plin de sine i-a omorât pe toți trimișii Tatălui, și apoi M-a trimis Tatăl pe Mine, pe singurul Său Fiu, dar și pe Mine M-a dat la pieire trufia omului, iar acum sunt îmbrăcat în Duh, în cuvânt, o, și nu mai are cum să Mă mai biruiască omul, și vin cu Tatăl, iar Tatăl are socoteala făcută pentru om, pentru cele lucrate de om împotriva Sa și vine acum biruința lui Dumnezeu și a Fiului lui Dumnezeu, și iată-Mă, sunt Cel înviat, sunt Cel ce Mă întorc ca să fac biruință și dreptate aleșilor și dreptilor Mei din toate vremile trimiși de Tatăl după om, și grăiesc acestea toate în ajun de praznic sfânt, praznicul dumnezeieștii Bunevestiri, când mama Mea Fecioara a fost acum două mii de ani peșită de înger ca să Mă primească să vin și să Mă nasc Prunc prin trup de Fecioară, precum era scris în Scripturi despre Fecioara care va lua în pânțece pe Dumnezeu Fiul, o, și sunt la masă de cuvânt cu ea aici și Ne dăm mângâiere unul altuia și luăm din ea și împărțim părintește pentru cine voiește să ia de la Noi și să fie împărțitor de mângâiere ca și Noi din unul în altul între oameni și să Mă bucur că merge vestea cerească și toată lucrarea ei așezată prin cuvânt la sfârșit de timp, ca să știe oamenii că Dumnezeu Se pregătește cu slavă multă pe pământul român și scoate deasupra pe cele lucrate în taină pentru fața cea nouă a lumii, căci vine văzut această înnoire, vine, că a venit acest timp, și iarăși începe Domnul facerea Sa. Amin.

Iată, trebuie credință și împliniri prin credință, căci toate s-au împlinit prin credință în vremile de sub cer, o, că vine vremea nevăzutei facerii lui Dumnezeu, și fericiți sunt și vor fi cei atinși de taina Duhului Sfânt, căci așa se văd, și cerul Meu înseamnă nevăzutele lui Dumnezeu dintre pământ și cer. Și cum așa? Iată, nevăzutele sunt cele ce erau la Dumnezeu din vecii, adică înainte de facerea celor făcute de Dumnezeu la vedere pentru ochii omului, o, și vine vremea nevăzutei lui Dumnezeu ca să se vadă de pe pământ, și de aceea strig peste tot și spun: Fericiți că vedeți lucrările lui Dumnezeu ca să puteți spune și voi ca proorocul și împăratul David, care vorbea cu Domnul și spunea cu umilință multă: *«Doamne, cele nevăzute și pe cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie!»* Amin. Iată, pe acestea le voi arăta, când la arătarea lor se va sfârși trufia omului și va vedea omul locașurile Tatălui Meu și ale Fiului Său și ale celor ce împărătesc cu El pe vecii, iar facerea omului nu va mai fi atunci, căci toate trec, precum este scris că trec, ca să rămână Dumnezeu și iubirea Lui și cei ce iubesc, căci cei ce iubesc sunt sfinți, toți sunt sfinți prin iubire.

Acum însuflețesc cu proaspăt cuvânt pregătirea și lucrarea de la Maluri, locul pe care Eu, Domnul, am coborât și Mi-am început trâmbițarea cuvântului în anul 1955, o, și aștept ultima floare udată, ultima mână de pregătire și porțile larg deschise și bucuria cerească din ziua aceea când cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani va curge de deasupra și va înnobila inimile celor ce se vor strânge la serbare, la strigarea Mea de vestire să vină cei cu dor de venire la Mine și să le grăiesc lor că sunt acolo cu nevăzutele facerii, cu toate puterile cerești, cu îngerii și cu sfinții în mii de mii și cu toți strămoșii sfinți ca să deschidem cartea și povestea Mea cea de șaptezeci de ani pe plaiul neamului român, câtă vreme atât de tainic am lucrat și am cuvântat și au luat ființă toate, toate în nevăzutele lui Dumnezeu și gata stau să se arate, o, și ce credință îți trebuie, omule, pentru această vedere peste duhul tău care să spună și în tine: *„Doamne, cele ascunse și nearătate ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie”*.

Binecuvântare las în carte pentru începutul vestirii sărbătorii de la Maluri și veți merge, fiilor, în cetatea de scaun a României Mele și veți așeza acolo spre vedere simbolurile cu care Eu, Domnul, lucrez și împlinesc cuvântul Meu peste pământ, cuvântul cel din toată vre-

mea Mea cu voi, și apoi veți veni acasă pentru mersul înainte al gătirii grădinii de rai de la Maluri, și această zi de sărbătoare e așteptată cu cel mai nestăpânit dor de către toate cetele cerești, și mulți de pe pământ se vor aduna și vor lua din slava Mea cu voi, iar până atunci Eu, Domnul, voi tot grăi cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

24-03/06-04-2025